

Les fotografies de **Jordi Esteva** (Barcelona, 1951) són fotos de l'ara mateix, però d'un altre lloc. Qüestionen la supremacia de la cultura occidental i desplacen l'eix vers altres punts del planeta que per a nosaltres pertanyen a mons de llegenda, però que per al seu autor són llocs en què ha viscut, i talment els ha fotografiat.

Optar per la contemplació d'aquell món lent i antic, a punt de desaparèixer, fou el cop de cor que permeté el creixement d'una obra densa, profunda i singular, sense un igual, sense tribu, en el panorama de la fotografia espanyola. L'obra de Jordi Esteva és lliure perquè només obeeix a principis com a mandats del destí, allunyats del concepte de triomf, de l'aplaudiment de la crítica o de la presència en festivals i galeries.

Durant aquests darrers anys, Jordi Esteva ha estat escrivint *El impulso nómada* (Galaxia Gutenberg, 2021). Les fotografies d'aquesta exposició són el complement necessari per aprofundir en aquella narració vivencial. Un relat gràfic, autònom, imprescindible en un autor el talent del qual es reparteix entre la imatge i la literatura. Amb aquestes imatges retornen amb més força encara els preciosos moments, aquells que han fet que Jordi Esteva sigui avui qui és. La fotografia, a diferència de la literatura, ens ofereix un punt de vista perceptiu per penetrar sense guia en les escenes. Anem-hi i, com feu l'autor, endinsem-nos en els dominis del somieig.

Exposició comissariada per **Laura Terré**.

